

પ્રિ-નવરાત્રી પહેલાં ગરબા કોમ્પિટિશનનો નવો ચિલો...

પ્રિ-નવરાત્રી પહેલા ગરબા કોમ્પિટિશનનો ટ્રેન્ડ આવ્યો

આપણે બધા જ જાણીએ છીએ કે, નવરાત્રીના 10-15 દિવસ પહેલાંથી પ્રિ-નવરાત્રીના આયોજન શરૂ થઈ જાય છે, પણ હવે પ્રિ-નવરાત્રી પહેલા જ ગરબા કોમ્પિટિશનનો નવો ટ્રેન્ડ છેલ્લા બે વર્ષથી આવ્યો છે. સિટીના એક ગરબા ક્લાસીસના સંચાલક તરુણ પટેલ દ્વારા જણાવવામાં આવ્યું કે, ગરબા ક્લાસીસ નવરાત્રીના ચાર મહિના પહેલા શરૂ થાય તેની પેરલલ હવે મોટાભાગે ગરબા ક્લાસીસ દ્વારા ગરબા કોમ્પિટિશનનું આયોજન થવા લાગ્યું છે. આ કોમ્પિટિશનના આયોજનનો મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય જે પહેલી વાર જ મોટા આયોજનો જેમકે ડોમમાં ગરબા રમવા જવાના હોય કે ત્યારે થતી કોમ્પિટિશનમાં ભાગ લેવાના હોય તેમને અનુભવ આપવાનો અને મોટા આયોજનમાં રમતા પહેલાં પ્રિપેર કરવાનો હોય છે.

બાળકોમાં છોકરાઓની સંખ્યા વધુ, 40 વ્લસ એજમાં ફિમેલ્સ વધુ

અમેરિકા કે કોમ્પિટિશનમાં પ્રાર્થના કરતીઓ 10 વર્ષ કરતાં ઓછી ઉંમરના છોકરાઓમાં રમવાનો કેન્ડ વધારે જોવા મળે છે જ્યારે 40 વ્લસની ઉંમરમાં ફિમેલ્સને પુરુષો કરતા વધારે કેન્ડ હોય છે. નવરાત્રીના મહિનાઓ પહેલા થતા કોમ્પિટિશનના આયોજનમાં ભાગ લેવા માટે નોમીનલ ફિસ રાખવામાં આવતી હોય છે.

નવરાત્રી પહેલાં જ પ્રાઇઝ જીતવાનો મોકો મળે

પહેલા મોટા આયોજનોમાં નવરાત્રી રમીને પ્રાર્થના જીતી શકાતા હવે ચાર મહિના પહેલા શરૂ થતાં ગરબા કોમ્પિટિશનમાં કેશ પ્રાર્થના, ગીફ્ટ વાઉચર અને ટ્રોફી જીતી શકાય છે. નવરાત્રી પહેલા જ ઈનામ જીતી શકાતા હોવાથી હવે ખેલવાઓનો જુસ્સો ઓર વધી રહ્યો છે. ગત જૂનથી અત્યાર સુધીમાં સુરતમાં વેસુ, મોટા વરાછા, ડીંગલી અને અલધાણમાં આ પ્રકારની કોમ્પિટિશન થઈ છે. પ્રાર્થનામાં પણ ચાર કેટગરી હોય. વેલ ડ્રેસ, ગ્રેસફુલ પરફોર્મન્સ, એનર્જેટિક પરફોર્મન્સ અને ચેમ્પિયન ઓફ ધ કોમ્પિટિશન કે પછી પ્લેયર ઓફ ધ ટુર્નામેન્ટ.

સેમી ટ્રેડિશનલ અને ફુલ ટ્રેડિશનલમાં કોમ્પિટિશન્સ

સુરતીઓમાં નવરાત્રીમાં રમવાનો કેન્ડ હવે વધતો જ જાય છે. મોટા આયોજનમાં ગ્રેસફુલી રમી શકાય તે માટે કોમ્પિટિશનનાં દોર શરૂ થયો છે. આવી કોમ્પિટિશનમાં સેમી ટ્રેડિશનલ અને ફુલ ટ્રેડિશનલ આવા બે ટ્રેસ કોડ રાખવામાં આવે છે. ફુલ ટ્રેડિશનલમાં ફિમેલ્સ માટે મિરર કે ભરતકામ વર્કવાળા ચણિયા ચોળી, ઓક્સીડાઈઝડ જવેલી, મોજડી, પાયલ, વીંછીયા અને પુરુષો માટે મિરર અને ભરતકામ વર્કવાળું કુરિયું, ફેટો કે પછી પાણી, કમરપટ્ટો, મોજડી અને પરંપરાગત આભુષણો પહેરીને રમવાનું, જ્યારે સેમી ટ્રેડિશનલ ટ્રેસ કોડમાં કુર્તી અને કુર્તી હોય જીન્સ ટી-શર્ટ નહીં. પહેલાં સ્પેસિફિક ક્લરના ટ્રેસકોડ રહેતા. બધા ને જ એવા જ ક્લરના ટ્રેસ લેવા પોષાતા ના હોય એટલે કોઈ પણ રંગના સેમી અને ફુલ ટ્રેડિશનલ ટ્રેસકોડ ક્યાં છે. આવી કોમ્પિટિશન ગરબા ક્લાસમાં અથવા AC ડોમમાં પણ આયોજિત થાય છે. જે લોકોને મોટા આયોજનના પાસ મોંઘા લાગતા હોય તેવા લોકોને આવી કોમ્પિટિશનમાં નોમીનલ ફિસ સૂકવીને મોટા આયોજનના ડોમમાં રમવાની તક મળે છે.

ફેન્ડશીપ ડે

મોબાઈલ કોનની નીલ્ડુનિયા નહીં હતી ને ત્યારે એટલે કે 20-25 વર્ષ પહેલા બર્થડે, એનિવર્સરી, વેલેન્ટાઈન ડે કેન્ડશીપ ડે કે બીજા કોઈ સ્પેશિયલ ઓકેઝન હોય તેમાં હાર્ટ ટચિંગ મેસેજવાળા ગ્રીટિંગ કાર્ડઝની બોલબાલા હતી. ગ્રીટિંગ કાર્ડઝની શોપ પર આવા કાર્ડઝ લેવા પડાપડી થતી. જ્યારે સ્પેશ્યલ ડેઝ પર ચોકલેટ્સ ગીફ્ટ હેમ્પર, કસ્ટમાઈઝડ ગિફ્ટ્સ આપવાનું ચલણ વધ્યું ત્યારે કાર્ડ આપવાનો ટ્રેન્ડ ઘટ્યો. હવે ફરી એકવાર ગ્રીટિંગ કાર્ડઝની એન્ટ્રી થઈ ગઈ છે. જોકે, આ કાર્ડઝમાં ક્રિએટીવીટીની ઝલક દેખાય તેવા કોશે ફેન્ડશીપ ડે ગ્રીટિંગ કાર્ડઝ અત્યારના Gen-Z યુવક યુવતીઓને આકર્ષક લાગી રહ્યાં છે. આ ઉપરાંત કેવી યુનિક ગીફ્ટ આ સ્પેશ્યલ ડે માટે ટ્રેનિંગ છે તે આપણે જાણીએ...

મોબાઈલ કોનની નીલ્ડુનિયા નહીં હતી ને ત્યારે એટલે કે 20-25 વર્ષ પહેલા બર્થડે, એનિવર્સરી, વેલેન્ટાઈન ડે કેન્ડશીપ ડે કે બીજા કોઈ સ્પેશિયલ ઓકેઝન હોય તેમાં હાર્ટ ટચિંગ મેસેજવાળા ગ્રીટિંગ કાર્ડઝની બોલબાલા હતી. ગ્રીટિંગ કાર્ડઝની શોપ પર આવા કાર્ડઝ લેવા પડાપડી થતી. જ્યારે સ્પેશ્યલ ડેઝ પર ચોકલેટ્સ ગીફ્ટ હેમ્પર, કસ્ટમાઈઝડ ગિફ્ટ્સ આપવાનું ચલણ વધ્યું ત્યારે કાર્ડ આપવાનો ટ્રેન્ડ ઘટ્યો. હવે ફરી એકવાર ગ્રીટિંગ કાર્ડઝની એન્ટ્રી થઈ ગઈ છે. જોકે, આ કાર્ડઝમાં ક્રિએટીવીટીની ઝલક દેખાય તેવા કોશે ફેન્ડશીપ ડે ગ્રીટિંગ કાર્ડઝ અત્યારના Gen-Z યુવક યુવતીઓને આકર્ષક લાગી રહ્યાં છે. આ ઉપરાંત કેવી યુનિક ગીફ્ટ આ સ્પેશ્યલ ડે માટે ટ્રેનિંગ છે તે આપણે જાણીએ...

મેજિક પિલો (Pillow) જેની પર હાથ ફેરવતા જ તરવીર ઉપસી આવે

આ ફેન્ડશીપ ડે પર ગિફ્ટિંગ માટે મેજિક પિલો સુરતીઓમાં એક યુનિક આઈડિયા રહેશે. તેમાં ચમકદાર સિક્કવન્સ લાગેલા હોય. જેની પર હાથ ફેરવતા જ ઓશિકામાં છુપાવવામાં આવેલો મિત્રનો ફોટો અને મિત્રતા દિવસના હૃદય સ્પર્શી મેસેજ્સ ઉપસી આવે છે. આવા પિલો કસ્ટમાઈઝડ પણ બનાવાય છે. આવા પિલો સ્ક્રેનર કે પછી હાઈની ડિઝાઈનમાં હોય છે. તે લાલ બ્લેક, બ્લુ જેવા કલરના સિક્કવન્સમાં મળે છે.

ગજેન્દ્ર મજીઠિયા

‘સુરત’ - રંગરંગીલું, મનમોજીલું, સદા ધબકતું આપણું આ શહેર; સોને અપનાવતું, સોને આવકારતું અને સોને સુરતી બનાવી દેતા આ શહેરને કોઈ વળી રાજ્યનું આર્થિક પાટનગર કહે, તો કોઈ એને તેની ખાણી-પીણી માટે ખાણે, કોઈ તેને દેશના સૌથી સ્વચ્છ શહેર તરીકે ઓળખે, તો કોઈ તેની પચરંગી પ્રજાને કારણે મિનિ - ભારત તરીકે સંબોધે. આપણા આ માનીતા શહેરના અનેક, વિવિધ રૂપો આપણે જોઈએ છીએ, જાણીએ છીએ; તેની જીવનશૈલી જુવીએ છીએ, માણીએ છીએ. તો અહીં ‘સિટીપેલ્સ’માં શરૂ થતાં આ વિભાગમાં આપણાં જાણીતા આ જ સુરત શહેરને એક અલગ દ્રષ્ટીએ બતાવવા પ્રયાસ કરીશું. સુરતના સિલ્હસ્ટ કલાકાર અને કાર્ટુનિસ્ટ ગજેન્દ્ર મજીઠિયા તેમની વિશિષ્ટ શૈલીમાં સુરતના તથા તેની રોજિંદી જીવનશૈલીના આગવા પાસાંને તેમની ખટમિટ્ટી સાથે થોડી તિક્ષ્ણ નજરે પ્રસ્તુત કરશે. ચિત્રમાં કચારેક થોડું રમુજ જણાશે, તો કચારેક થોડું વ્યંગ જણાશે. હા, પણ સુરતીપણું હંમેશાં છલકાશે...

હતો ઇતિહાસ સારા વર માટે દીકરીના અલૂણાંનો, પણ હવે જીવ બચાવવો પડશે દીકરાઓનો...

સારો પતિ પામવા નથી જાતી વૂણ દીકરીઓ, રહે છે ભૂખી અને કહેવાય છે તેને અલૂણાં, હતો તે સમય કે જ્યારે દીકરીઓ ગાય બનીને રહેતી અને પતિનું કહ્યું કરતી, પણ બદલાયો છે સમય એવો કે સમજી જેને ગાય તે હવે મારે છે શિંગડાં, પર્વત પરથી મારીને ઘક્કો પતિના જીવનના ઉડાડે છે ચિંચારાં... દીકરીઓ નહીં પણ હવે જરૂર પડી રહી છે દીકરાઓને વ્રત કરવાની, ઉપવાસ રાખીને જવારા પૂજીને માંગ કરવાની છે સારી પત્નીની... કોઈક પૂરી દે છે મારીને ડૂમમાં, તો કોઈક મારીને દાટી દે છે ઘરના પાતાળમાં... હતો નારો ‘બેટી બચાવવા’નો પણ હવે થઈ ગયો છે સમય ‘બેટાઓને બચાવવા’નો...

સદીઓથી સુરત શહેરની સમૃદ્ધિ સાથે એક વાસ્તવિકતા પણ વણાયેલી છે - તે છે તાપી નદીમાં આવતા વિનાશક પૂર... સોનાની મુરત ગણાતું સુરત તેની ભૌગોલિક સ્થિતિને કારણે તાપીના પૂરમાં અનેકવાર જળબંબાકાર થતું આવ્યું છે, જે સિલસિલો આજે પણ ચાલુ છે. તો આજે સુરતે જે જળ હોનારતો ભૂતકાળમાં વેકી તેના ઇતિહાસ પર નજર ફેરવીએ...

“ઝાઝો જુલમ થયો કળી કાળમાં જો, સુરત ઝલઈ ગયું રેલની જાળમાં જો.”

સુરત પૂર નિમિત્તે વારંવાર કુદરતી પ્રકોપનો સામનો કરતું આવ્યું છે. હાલમાં પણ સુરતે ખાડીપૂરની સ્થિતિ ભોગવી અને નુકશાન વેઠતું. જોકે, પહેલાનાં સમયમાં સુરતમાં ખાડીપૂરની નહિ પણ તાપીપૂરની સમસ્યા હતી. તાપી નદી ઉપરવાસમાં વરસાદને કારણે પોતાના બે કાંઠા તોડીને ઝંઝાવાતી સ્વરૂપે સુરત શહેરને આલિંગન આપતી. તાપી નદીનો ઇતિહાસ જોતાં ચોમાસાની ઋતુમાં રેલ તો કાચમી સ્તરે જ આવતી હોવાનું પ્રતીત થયું છે એટલે જ આજે જો તમે તળ સુરતના જૂના બાંધેલા મકાનોને જુઓ તો એ સર્વ મકાનોમાં ઊંચા ઓટલા રહેતા. એ સમયની દૃષ્ટેશી પ્રજાએ વારંવાર આવતી રેલથી બચવા માટે પોતાના ઘરોનું આ રીતે નિર્માણ કરાવ્યું. બાકી બીજા શહેરોમાં આ હદે ઊંચા ઓટલાવાળા બાંધકામ બહુ જોવા નથી મળતું.

૧૯મી સદીમાં તો બાણે રેલની પરંપરા જ ચાલી હતી. તેમાં પણ ૧૮૧૦માં સુરતમાં ભયાનક રેલ આવી ત્યારબાદ દસ વર્ષ બાદ ૧૮૨૨ની રવમી સપ્ટેમ્બરે આવેલી રેલમાં સુરતનાં કોટના અગિયાર દરવાખામાં રેલના પાણી ઘૂસી ગયા હતા. ફક્ત સૈયદપરાનો દરવાજો સલામત રહ્યો હતો. આખો કોટ તણાઈ ગયો હતો. આ રેલમાં જાનમાલની એટલી ખુમારી થઈ હતી કે ત્યારે આ રેલને “મહાજગત રેલ” કહેવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ આવી ૧૮૩૭ની રેલ જેણે સુરતનો વૈભવ સંપૂર્ણપણે ખતમ કરી નાંખ્યો કારણ કે એ જ વર્ષે એપ્રિલ મહિનામાં લાગેલી આગે પણ જંગી નુકશાન કર્યું હતું. ત્યારબાદ ઓગસ્ટ મહિનામાં રેલ આવી હતી. મળેલી માહિતી મુજબ ૨૧ ઓગસ્ટે તાપીમાં પૂર આવ્યું. તેના પાણી તો ત્રણ દિવસ રહીને ઉતરી ગયા. લોકો થોડા હરીહામ થયા, સફાઈ કરી

આ ચિત્ર AI સર્વિસ છે

આટઆટલી રેલ જોવા, અનુભવ્યા અને નુકશાન વેઠ્યા પછી સુરતીલાલાઓ પોતાનો મોજીલો અને ઘૂળમાંથી પણ સર્જન કરવાનો સ્વભાવ ચૂકતા નથી અને તેનું સૌથી મોટું ઉદાહરણ ૨૦૦૬માં આવેલી રેલ છે

વિસરાયેલો વારસો
તાપી તટે ભીંજાયેલો ભૂતકાળ
વિમ્મી વિષ્ણુ ચેવલી

ત્યાં ફરી પાંચ દિવસ રહીને ૨૮મી ઓગસ્ટે નવા પાણી કુલપાડા વિસ્તાર તરફથી ફરી વળ્યા. ખાનદેશ તરફથી આવતા એ પાણીના માર્ગમાં કેટલાંય ગામનો ભંગાર દરિયા ભણી તણાઈ જતો. મળેલી માહિતી મુજબ એ વખતે તાપી, કીમ અને નર્મદા ત્રણે નદીઓ બાણે એકમેક સાથે જોડાઈ ગઈ હતી. આખા શહેરની ભૂગોળ એ બાદ ફેરવાઈ ગઈ. ઘણા એવું માને છે કે આ તારાજી બાદ જ અંગેજોએ પોતાનું મથક સુરતથી ફેરવી મુંબઈ તરફ નજર દોડાવી હતી. ૧૭૯૯માં સુરતની વસ્તી જે આઠ લાખની હતી તે આગ અને રેલને કારણે થયેલી હોનારત અને સ્થળાંતરને કારણે ૧૮૪૭માં ફક્ત ૮૦,૦૦૦ની થઈ ગઈ. આ કાચમી કુદરતી

આફત સામે રક્ષણ માટે સુધારાઈએ ત્યારે ‘રેલ સંરક્ષક પગલાં’ તરીકે મકાઈપુલ આગળ પાળો અને પાણીનાં નિકાલ માટે રલુસ વાલ્વની જોગવાઈ સાથે એક દરવાજો બાંધ્યો હતો. સુધારાઈનાં પગલાંઓ છતાં ત્યારબાદ ૧૮૮૩માં ફરી રેલ આવી અને એ વખતે પાણીની સપાટી ૧૦૦.૧૦ ફીટ સુધી પહોંચી હતી. લગભગ પોણું શહેર એ વખતે બે દિવસ પાણીમાં રહ્યું હતું. આ રેલમાં ૪૦૦ જેટલા ઘરો ઘરાશાથી થયા અને ૨૫૦ જેટલા તો

તણાઈ ગયા. ૧૮૮૩ની રેલ માટે ઘણી ગરબીઓ પણ લખવામાં આવી છે. એ ગરબીઓમાં વર્ણવવામાં આવ્યા પ્રમાણે સુધારાઈના સત્ત્વો, અમલદારો અને શહેરીજનોએ સંગઠન અને એકતાથી આપાર જેઠમત ઉઠાવીને ભયગ્રસ્ત વિસ્તારમાંથી પોતાની જાનના જોખમે લોકોને સલામત સ્થળે ખસેડ્યા હતા.

આજે 21મી સદીમાં પણ સુરતને પૂરનું જોખમ ઘટતું નથી. અલબત્ત ઉકાઈ ડેમને કારણે હવે ઉપરવાસના વરસાદને કારણે તાપીમાતા એ કાંઠે થઈ જતા હતા તેનું જોખમ ઘટ્યું છે. ઉકાઈ ખાતે ભયજનક સપાટી ઝડપ વટાવ્યા બાદ જ તાપી નદીમાં રેલ આવવાની સંભાવના રહે છે. એ દ્રષ્ટિએ હાલ તો ઉકાઈ ડેમ એ સુરતીઓ માટે આશીર્વાદરૂપ બની રહ્યો છે. સુરતીઓ માટે અહીં એટલું જરૂરથી કહેવું પડે કે આટઆટલી જળરેલ જોવા, અનુભવ્યા અને જાનમાલનું નુકશાન વેઠ્યા પછી સુરતીલાલાઓ પોતાનો મોજીલો સ્વભાવ અને ઘૂળમાંથી પણ સર્જન કરવાનો સ્વભાવ ચૂકતા નથી અને ફરી આ શહેર બેઠું થઈ જ જાય છે; તેનું સૌથી મોટું ઉદાહરણ ૨૦૦૬માં આવેલી રેલ છે કે જેમાં લગભગ આખું શહેર પાણીમાં ગરકાવ થઈ ગયું હતું. સુરતીઓનાં જુસ્સા, ઉત્સાહ અને બદ્ધ અંખેરીને ઊભાં થઈ જવાની જે આદત છે તેનાં માટે આપણાં વડવાઓના સંસ્કાર જવાબદાર છે કારણ કે આજે પણ સુરતીઓ ઘરડાંઓને મોટે એવું સાંભળવા મળે કે, “તાપીમાતાએ આપેલું તાપીમાતાએ લીધું એટલે બહુ હૈયાશોક રાખવો નહિ.”

રેલને કારણે જ પાણી ઉતરતાં જ શહેરમાં રોગચાળો પણ ફાટી નીકળતો. ૧૯મી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં વારંવાર કોલેરા અને પ્લેગને કારણે પણ સુરતે ઘણી હાલાકી ભોગવી. ત્યારે શહેરમાં દવાખાનાની પૂરતી જોગવાઈ ન હોવાથી હોસ્પિટલની જરૂરિયાતને ઓળખીને ૧૮૬૪માં કાવસજી જહાંગીરે જૂની સિવિલ હોસ્પિટલ ચોક બજારમાં બનાવી હતી.